

CHRZEŚCIJAŃSKA WSPÓLNOTA „Przebywali razem i wszystko mieli wspólne...”

Metoda spotkania: DROGA DO WSPÓLNOTY

Nazwa pochodzi od pewnego zespołu ludzi, którzy w oparciu o teksty Nowego Testamentu podjęli szczególny wysiłek budowania ewangelicznej wspólnoty. Ze względu na specyficzny sposób podejścia do zagadnienia, można tę „metodę” zastosować nie tylko do problemów związanych bezpośrednio z odniesieniem się człowieka do człowieka, ale w ten sposób można pojąć każdy temat życia chrześcijańskiego.

Droga do wspólnoty wymaga od każdego uczestnika spotkania wyjątkowego otwarcia serca i podzielenia się osobistymi przemyśleniami, co prowadzi do wyjątkowego zbliżenia ludzi do siebie. Owocem spotkań, jeśli są przeprowadzone we właściwy sposób i we właściwej atmosferze, jest pogłębienie jedności nie tylko w odniesieniu do członków grupy, lecz także do innych ludzi. Uczestnicy spotkania wypowiadają wtedy prawdy będące ich wewnętrznym bogactwem, niekiedy bardzo osobiste.

Spotkanie rozpoczyna się odpowiednim wprowadzeniem. Może mieć ono rozmaity charakter:

- Prowadzący spotkanie ukazuje ewangeliczny obraz problemu, który ma stać się przedmiotem osobistych wypowiedzi;
- Grupy odczytują wybrany fragment Pisma Św. i następuje krótkie dzielenie się Ewangelią;
- Odczytuje się wybrany tekst dokumentów Kościoła, który wprowadza w temat.

Główna część spotkania związana jest z wypowiedziami uczestników, które dokonują się według pewnych zasad. Cztery z nich dotyczą sposobu mówienia, cztery zaś związane są ze słuchaniem.

Sposób wypowiedzi:

1. Nie ukrywaj się pod słowami „my”, „nas”, „ktoś”, „ludzie”, itp. Mów o sobie samym, o własnych przeżyciach, doznaniach, odczuciach. Nie uogólniaj.
2. Nie wszczynaj dyskusji ani komentarzy wprowadzającymi takimi jak: „czy nie wydaje się wam”.
3. Nie upominaj ani nie moralizuj. Unikaj stylu wyrażającego się słowami: „powinieneś”, „musisz”.
4. Nie śpiesz się, masz czas. Możesz swoją wypowiedź przerwać chwilą milczenia i zastanowienia się.

Umiejętność słuchania:

1. Nie sądz, ani nie potępij nawet w myśli. Staraj się raczej zrozumieć mówiącego.
2. Nie zadawaj pytań w taki sposób, jakbyś prowadził dochodzenie. Każde dzielenie się musi być oparte na wolności.
3. Nie czyn poprawek, nie dawaj rad. Najpierw uważnie wysłuchaj brata.

4. Nie przerywaj milczenia, gdy ktoś zrobił przerwę, aby się zastanović. Tym bardziej nie przerywaj wypowiedzi.

Tych osiem zasad stanowi specyfikę spotkania. Nie są one łatwe w realizacji, dlatego grupa stopniowo dochodzi do osiągnięcia właściwych umiejętności wypowiedzania się o sobie oraz uważnego słuchania i rozumienia drugiego.

Wskazane jest, aby wypowiedzi uczestników były wcześniej przemyślane i przygotowane. Prowadzący grupę podaje im odpowiednie pytania, a w razie potrzeby podsuwa również potrzebne teksty, aby każdy mógł wcześniej zastanović się: „jak on to przeżywa”, „jakie uczucia i reakcje w nim powstają”.

Przebieg Spotkania

1. Modlitwa do Ducha Świętego.
2. Wprowadzenie.
3. Przekazywanie przeżycia (dzielenie się osobistym przeżyciem „prawdy w miłości”).
4. Podsumowanie.
5. Modlitwa.

CEL DYDAKTYCZNY: ukazanie wspólnoty lokalnej jako ważnej części Kościoła

CEL WYCHOWAWCZY: bycie świadomym członkiem Kościoła, pragnienie zaangażowania się w życie wspólnoty i Kościoła

PRZEBIEG SPOTKANIA:

1. MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

2. WPROWADZENIE:

Na początku spotkania animator przypomina zasady związane z dzieleniem się, akcentuje indywidualny charakter wypowiedzi, akceptacje ze strony słuchaczy. Prosi także, aby uczestnicy nie komentowali wypowiedzi innych i uważnie się nawzajem słuchali.

Odczytanie na głos fragmentu z Dziejów Apostolskich (Dz 2, 42-47). Następuje krótkie dzielenie się przeczytanym fragmentem. Uczestnicy próbują odpowiedzieć na pytanie: co najbardziej porusza ich w opisie życia pierwotnego Kościoła?

3. PRZEKAZYWANIE PRZEŻYCIA

- Czym dla Ciebie jest wspólnota? W jaki sposób zmienia Twoje życie?
- W jaki sposób wspólnota, do której należysz angażuje się w życie parafii i przez to w życie Kościoła?
- W jaki sposób Ty sam możesz służyć Kościołowi? (czy widzisz swoje miejsce w Kościele? Jakimi darami i talentami, które otrzymałeś pragniesz dzielić się ze Wspólnotą Kościoła?)
- Jakich cech brakuje Twojej wspólnotie – co sprawia, że nie jest ona doskonała?

- Jakie dostrzegasz różnice w relacjach pomiędzy członkami Twojej wspólnoty oazowej a członkami wspólnoty parafialnej?
- Z czego, Twoim zdaniem, wynikają te różnice i co możesz zrobić żeby to zmienić?

4. PODSUMOWANIE

Na podstawie dzielenia się grupa określa jakie znaczenie dla życia Kościoła ma istnienie wspólnot lokalnych. W jaki sposób postępować, aby wartości i wszystko to czego nauczyliśmy się we wspólnocie oazowej przenieść na grunt Wspólnoty Kościoła.

5. MODLITWA

Odmówienie dziesiątki różańca świętego, tajemnica zesłania Ducha Świętego – początek Kościoła.